

ת"פ 24297/04/18 - מדינת ישראל נגד ראד עליאן

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 24297-04-18 מדינת ישראל נ' עליאן

כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
ראד עליאן	הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יעל גבעוני

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד זנאתי עמרו ממשרד עו"ד נאשף דרוויש

מתורגמן לשפה הערבית ע"י ב"כ הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של סיוע להתפרצות למגורים לבצע עבירה (שתי עבירות), עבירה לפי סעיפים 406(ב) ו- 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

בתאריך 28.03.18, קיבלו הנאשם ואחרים רכב בבעלות חברת Avis אשר הוגשה בעניינו תלונה, כי זה נגנב.

בהמשך למתואר, בתאריך 28.03.18 בין השעות 19:30 לשעה 21:30 פרצו אחרים לביתו של המתלונן המתגורר בבניה, בכך ששברו את מנגנון הנעילה של דלת ההזזה בסלון וכנסו לבית. הנאשם סייע לאחרים להתפרץ לבית המתלונן בכך ששמר מחוץ לבית והיה אמור להתריע בפני האחרים על הגעת אנשים לבית ושמר עימם על קשר טלפוני. האחרים גנבו מהבית ציוד רב הכולל בין היתר מחשב נייד, טאבלט, רובה אוויר, משקפי שמש, תיקים וכסף.

בהמשך, בין השעות 21:00 ל- 22:50, התפרצו האחרים לביתה של מתלוננת המתגוררת בשדמה, בכך שקרעו את הרשת ושברו את מסגרת רשת החלון במטבח ונכנסו לבית. הנאשם סייע לאחרים להתפרץ לבית המתלוננת בכך ששמר מחוץ לבית והיה אמור להתריע מפני האחרים על הגעת אנשים לבית המתלוננת ושמר עימם על קשר טלפוני. באותן הנסיבות גנבו האחרים מהבית ציוד רב, לרבות 2 מחשבים ניידים, כסף ותכשיטים.

בהמשך לכך, בסמוך לשעה 22:50 נסע הנאשם ביחד עם האחרים ברכב. כאשר נצפה הרכב על-ידי השוטרים, נמלטו מהרכב הנאשם והאחרים.

טיעוני הצדדים לעונש בתמצית

2. עובר לשמיעת טיעוני הצדדים עתר ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן ובקשתו נדחתה. בטיעוניו לעונש עתר ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות ולא נעתרתי לכך.

3. **ב"כ המאשימה** עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, עת נכנס לישראל שלא כחוק וסייע לאחרים להתפרץ לבתי מגורים לרבות הפגיעה בריבונות המדינה והפגיעה ברכוש ובפרטיות.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם יליד 1972, נכנס לישראל שלא כדין על מנת לבצע עבירה בכך שסייע לאחרים להתפרץ לשני בתים מהם נגנב רכוש יקר. הנאשם הודה במהלך שמיעת פרשת התביעה, כך שעניינו לא דומה למי שהודה בתחילת ההליך.

לשיטת ב"כ המאשימה, העונש לעבירה של שהייה בלתי חוקית הוא מאסר בפועל ובתמיכה לכך הפנתה לרע"פ 5198/01 **ח'טיב נ' מדינת ישראל** (18.10.18). על רקע מעשי הנאשם שנכנס לישראל לצורך ביצוע עבירה אין מקום לסטות מהענישה הנוהגת. בנסיבות תיק זה סבורה ב"כ המאשימה, כי יש למקם את עניינו של הנאשם ברף הנמוך-הבינוני של מתחם העונש ההולם.

אשר להטלת מאסר בדרך של עבודות שירות טענה ב"כ המאשימה, כי אין מקום לגזור על מי שאינו מורשה לשהות בתחומי המדינה עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ובתמיכה הפנתה לת"פ 44315-10-11 **מדינת ישראל נ' סאמי קטאוי** (08.12.13) ולפסיקה המוזכרת שם.

4. **ב"כ הנאשם** טען שאין לזקוף לחובת הנאשם את ניהול ההליך וציין, כי ניהולו לא היה לשווא, שכן כתב האישום תוקן בצורה משמעותית. בניגוד לטענת המאשימה, אין בכתב האישום ביסוס לכך שהכניסה לישראל הייתה לצורך ביצוע עבירה. ב"כ הנאשם לא חלק על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירת הסיוע להתפרצות אולם חלק על טענות המאשימה בנוגע לערכים שנפגעו כתוצאה מכניסה בלתי חוקית לישראל. לטענתו קיימת מורכבות גיאופוליטית שיש להביאה בחשבון.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם בעבירות סיוע להתפרצות נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 11 חודשי מאסר בפועל ואין מקום לענישה שונה בעניינו של הנאשם רק בשל היותו שוהה בלתי חוקי.

בעניינו של הנאשם נטען, כי האירוע מלמד על מעידה חד פעמית. הנאשם יליד 1972. העבירה בוצעה לפני 4 שנים ומאז, לאחר תקופה קצרה במעצר, הוא מסתובב חופשי ולא עלתה כלפיו טענה למעורבות נוספת בפלילים. בנסיבות אלה, עתר ב"כ הנאשם לסטות מכל מתחם שיקבע ולהטיל עליו לכל היותר מאסר על תנאי לצד עבודות שירות. עוד טען, כי ככל שקיים קושי להשית על הנאשם עונש בעבודות שירות עתה להשית עליו ענישה צופה פני עתיד, שכן המניעה אינה תלויה בנאשם ואין להחמיר בעונשו בשל כך אלא להקל עמו.

5. **הנאשם הביע חרטה על מעשיו "אני מצטער. זו פעם ראשונה ואחרונה. יש לי שישה ילדים. אם אני לא אעבוד אין להם מה לאכול. אף פעם לא עשיתי משהו לא חוקי. אני עובד באינסטלציה בכפר. הילדים שלי בני 6-18. אני מתנצל".**

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. **קביעת מתחם העונש ההולם** למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

7. בביצוע עבירות של סיוע להתפרצות לבית מגורים, פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים של פגיעה בזכותו של אדם לשמירה על קניינו, ביטחונו, רכושו וגופו וזכותו לפרטיות.

בעבירות ההתפרצות הפגיעה אינה מתמצית אך ברכוש שנגנב או ניזוק, אלא אלה כוללות פגיעה קשה בפרטיות המתלוננים כאשר אדם זר נכנס לביתם-מבצרם, ולכך נלווים תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון. עבירות אלו כונו זה מכבר "מכת מדינה" בשל ריבוי, קלות ביצוען, הקושי לתפוס את מבצעה, והפגיעה הקשה בקורבנות העבירה ובציבור כולו.

יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 3297/10 **איליה וולקוב נ' מדינת ישראל** ((24.05.12), פסקה 8):

"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של "ביתי הוא מבצרי". קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחוסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות".

ברע"פ 10551/09 **מרק יורובסקי נ' מדינת ישראל** ((07.01.10), עמוד 5) הודגש, כי:

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לבטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם".

וכן בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אורן אואזנה (31.12.08) (פסקה 8):

"כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

8. בעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק, פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים של שמירה על גבולותיה וריבונותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, פיקוח נאות ומניעת סיכון ביטחוני לאזרחי המדינה ומניעת סיכון לרכושם של אזרחי המדינה.

9. **אשר לנסיבות ביצוע העבירה** יש לקחת בחשבון, כי כתב האישום תוקן כך שחלקו של הנאשם צומצם באופן משמעותי, והוא הורשע בשתי עבירות של סיוע להתפרצות. בהמשך לכניסתו לארץ שלא כחוק ונסיעה ברכב גנוב, פרצו האחרים לבית כשהנאשם השגיח מחוץ לבית והיה אמור להתריע מפני הגעת אנשים. באותן נסיבות נגנב מהבית רכוש רב. בהמשך לכך, עוד באותו ערב, פרצו האחרים לבית נוסף בישוב סמוך, כשגם שם הנאשם השגיח מחוץ לבית והיה אמור להתריע מפני הגעת אנשים. גם מבית זה נגנב רכוש רב.

10. יש צדק בטענת ב"כ המאשימה, כי בנסיבות בהן הורשע הנאשם בשתי עבירות של סיוע להתפרצות, הרי שכניסתו לישראל הייתה לשם ביצוע עבירה ולא למטרה אחרת כמו פרנסה, ומכאן שיש לראות בכך נסיבה לחומרה.

11. נוכח כל האמור לעיל, מעשיו של הנאשם מצויים ברף נמוך-בינוני לעבירות בהן הורשע.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, מעלה, כי בעבירות של סיוע להתפרצות בתי המשפט הטילו עונשים של מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד מאסר בפועל (רע"פ 5512-20 לוי נ' מדינת ישראל (16.08.20), ת"פ 11766-08-18 מדינת ישראל נ' שלום יהודה ואח' (12.07.21), ת"פ 31784-01-18 מדינת ישראל נ' גויגי ואח' (03.11.20), ת"פ 10477-07-17 מדינת ישראל נ' אבו עישה ואח' (21.01.19), ת"פ 21396-08-18 מדנת ישראל נ' טהה ואח' (01.05.19) ות"פ 28106-09-14 משטרת ישראל תביעות רמלה נ' בוזגלו (1.12.15)).

בהתאם לסעיף 32 לחוק העונשין, המורשע בסיוע לעבור עבירה, עונשו, מחצית העונש שנקבע בשל ביצועה של העבירה העיקרית.

13. מעיון בפסיקה עולה, כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק הוא ממאסר על תנאי ועד למאסר בפועל של מספר חודשים לצד רכיבי ענישה נלווים (ת"פ 41926-01-17 מדינת ישראל נ' אמנד

עאצי (09.04.18) ות"פ 4000-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני (17.06.21).

ברע"פ 5198/01 טלעת חטיב נ' מדינת ישראל (18.10.01) נקבע, כי עבירה לפי סעיף 12(א) לחוק הכניסה לישראל, היא עבירה חמורה שהעונש הראוי לה הוא עונש מאסר בפועל.

14. בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות המעשים, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות הסיוע להתפרצות לבית מגורים הוא ממאסר קצר בין מספר חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. עוד אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק נע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל של מספר חודשים לצד רכיבי ענישה נלווים.

15. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, מקובלת עלי עמדת המאשימה לפיה אין מקום להטיל בעניינו של הנאשם, אשר נכנס שלא כחוק לישראל, עונש שירוצה בדרך של עבודות שירות ובכך להתיר את שהייתו בישראל במשך חודשים (ראו ת"פ 44315-10-11 מדינת ישראל נ' סאמי קטאוי (08.12.13) ות"פ 48954-02-11 מדינת ישראל נ' ברברי (01.07.13)).

אין בידי לקבל עמדת ב"כ הנאשם, כי בהינתן המניעה לריצוי עונשו של הנאשם בעבודות שירות יש להקל עמו באופן שיש לחרוג לקולא ממתחם העונש ולהשית עליו ענישה צופה פני עתיד. אכן מדובר במניעה כללית הנוגעת לסטטוס של הנאשם, כתושב האזור, ולא בשל סירובו או מניעה הנעוצים בנאשם אישית, אך אין בכך להצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם באופן שתושט עליו ענישה צופה פני עתיד. יחד עם זאת, יש מקום להתחשב בנתון זה במכלול השיקולים בתיק.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.**

במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לכך שהנאשם, יליד 1972, ללא עבר פלילי, כך שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק.

לדברי הנאשם על שולחנו סמוכים 6 ילדים בגילאי 6-18. הנאשם עובד בתחום האינסטלציה בכפר מגוריו ואם לא תתאפשר חזרתו לעבודה, הרי שלא יהיה מקור פרנסה למשפחתו.

17. קבעתי, כי הנאשם לא יוכל לרצות את עונשו בעבודות שירות. משכך, בהטלת רכיב של מאסר בפועל, מקום בו הענישה הנוהגת מאפשרת להטיל מאסר בדרך של עבודות שירות, יש לטעמי לגזור את עונשו של הנאשם באופן מתון יותר במעט מהענישה שהייתה מוטלת עליו לו היה מדובר במי שיש באפשרותו לרצות עונשו בעבודות שירות.

18. נוכח המפורט לעיל, אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם מעט מעל השליש התחתון של מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע.

סוף דבר

19. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 29.3.18 עד ליום 18.4.18.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 15.5.22 בשעה 9:30 בבית המעצר ניצן עם תעודה מזהה.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. 2 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו עבירה על חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"א אדר ב' תשפ"ב, 14 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.